

Самуилъ.

Марко войвода, кому-то заповѣдахъ да го прислѣдува до отвѣдъ границѣ, кое-то и ще направи на вѣрно. Сега ные можемъ да бѣдемъ спокойни.

Единъ Боляринъ.

Да живѣешь!

Самуилъ.

Сега, съ Божиѣ-тѣ волиѣ, нека тържествуваме побѣдѣ-тѣ си.

Сурсовулъ.

Почитаемый съборе, азъ искамъ да уголѣмиѣ радость-тѣ на днешне-то тържествуваніе и да го направимъ по весело, ако удобрите то, що ще ви предложимъ. Вые знаете, че добры-тѣ дѣла всякогы заслужавать възнагражденіе, Единъ войвода, единъ чиновникъ, единъ воинъ е всякогы достоенъ за мѣздѣ, кога-то храбрость-та му го отличи. Азъ сына си, за военнѣ-тѣ му добродѣтель, не ще възнаградимъ съ друго, освѣнъ, съ Божиѣ-тѣ волиѣ и съ ваше-то удобреніе, да го задомимъ съ княгинѣ Райнѣ.

Боляринъ-тѣ.

Какъ може да бѣде това? Тейко ѱ отъ какъ е умрѣлъ не ся е минѣло николко врѣмя?

Сурсовулъ.

Въ такъво размирно врѣмя какъ-то що е